

РЕШЕНИЕ

№ 168

гр. Свиленград, 15.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20235620200351 по описа за 2023
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58а и сл. от ЗАНН.

Внесена е Административнонаказателна преписка (АНП) от
Директора на Регионалната дирекция по горите (РДГ) - Кърджали по издаден
Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия КОО №
096911/23.03.2023 година по компетентност за налагане на Безвъзмезден труд
в полза на обществото на Ю. И. М. с ЕГН ***** от село Мустрак,
област Хасково, на основание чл. 266, ал. 3 от Закона за горите (ЗГ).

Административнонаказващият орган (АНО) – Директорът на РДГ -
Кърджали, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

В съдебната фаза, нарушителят на Ю. И. М., редовно призован, не се
явява.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност
събраните по делото писмени доказателства, установи следното от
фактическа страна:*

Ю. И. М. е роден на 23.11.1993 година в град Момчилград, област Кърджали, с ЕГН *****. Български гражданин е. Живее в село Мустрак, област Хасково. Не е женен. Не е осъждан. Не работи по трудово правоотношение.

От анализа на събраните по делото доказателства е видно, че на 23.03.2023 година около 11.20 часа В.Г.М., който работи на длъжност „Главен специалист - Горски инспектор при РДГ – Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” съвместно с колегата си Б.И.Н. констатира, че нарушителят М. съхранява в двора си на посочения по-горе адрес дърва за огрев - дъб, немаркирани с контролна горска марка или производствена такава. Дървата са измерени в присъствието на нарушителя от горските служители с метър и е установено количеството им – 1 пр.куб.м.

В.Г.М. съставя срещу Ю. И. М. АУАН серия КОО № 096911/23.03.2023 година, а именно за това, че на 23.03.2023 година в двора на дома, където живее - село *****, съхранява дърва за огрев – 1 пр.куб.м. дъб, немаркирани с контролна горска марка или производствена такава. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбата на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, която вписва за нарушена. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и свидетеля по Акта – Б.И.Н.. Нарушителят отказва да подпише и да получи екземпляр от АУАН, като не вписва възражения против констатациите. Отказите да подпише АУАН и да получи екземпляр от Акта са удостоверени с подписа и трите имена и служебния адрес на свидетеля Б.И.Н..

С Разписка серия КОО № 018261 от 23.03.2023 година процесните дърва са предадени за отговорно пазене на нарушителя М. като в документа липсва негов подпис.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не постъпва Възражение.

За така констатираното нарушение е съставен Констативен протокол серия КОО № 128328 от дата 23.03.2023 година, който е подписан от горските служители.

След получаване на посочения АУАН, ведно с преписката, Директорът на РДГ - Кърджали установява, че извършеното от Ю. И. М. нарушение е повторно - извършено в едногодишния срок от влизане в сила на Наказателно постановление (НП) № 2677/20.10.2022 година на Директора на РДГ – Кърджали, с което на Ю. И. М. за нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. като е

отбелязано, че е влязло в законна сила на 12.12.2022 година на основание чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Предвид на това, че Ю. И. М. е наказан за друго такова нарушение по чл. 266, ал. 1 от ЗГ и въз основа на АУАН, АНО изпраща преписката в Районен съд - Свиленград, който да се произнесе по наказанието на нарушителя за нарушението по чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

В АНП е приложено Писмо от Кмета на Община Свиленград във връзка с връчване на НП № 2677/20.10.2022 година на М., в което е посочено, че след посещение на адрес: село *****, лицето не е намерено и че по данни на ГРАО същият няма друга адресна регистрация.

Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗГ, се доказва предвид факта, че В.Г.М. заема длъжността „Главен специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите”, притежава средно – специално образование: Горско и ловно стопанство, квалификация Техник - лесовъд (видно от Свидетелство за професионална квалификация серия К-07 № 003437), т.е. Манев се явява оправомощено лице, съгласно разпоредбата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ, действало при изпълнение на служебните си задължения.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство. Кредитираха се и всички други писмени доказателства, налични по делото.

Изложената по горе фактическа обстановка, се установява от писмените доказателства.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи, че Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна - Директорът на РДГ - Кърджали. АНО е сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл. 37, ал. 1 от ЗАНН съобразно изискванията на закона.

Процесният АУАН е издаден в съответствие на процесуалните правила. Действително в АУАН е посочен служебният адрес на свидетеля по Акта, а не личният, но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че

са посочени коректно, точно и ясно трите имена и служебния му адрес, както и датата му на раждане, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност. От друга страна констатираното не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като за да се окачестви едно процесуално нарушение като съществено е от значение дали при допускането му по някакъв начин се ограничават или пречат правата на някоя от страните в процеса, което в случая не е налице.

Действително в АУАН не е посочено в какъв срок може да се подаде възражение, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не води до различни правни изводи, защото в АУАН се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил) и тъй като ако беше депозирано такова от страна на нарушителя АНО, респ. Съдът щеше да го разгледа.

Фактът, че при посочване на нарушената правна норма, актосъставителят не е посочил конкретната хипотеза, не води до различни правни изводи, защото в АУАН (както вече бе посочено) се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани от актосъставителя като нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура. В съответствие с чл. 43, ал. 2 от ЗАНН отказът на нарушителя да подпише АУАН и да получи екземпляр от него е удостоверен с подписа и трите имена на свидетеля Б.И.Н.. Действително не е посочен личния адрес на този свидетел, но е посочен служебният му адрес.

От приложения по делото АУАН серия КОО № 096911/23.03.2023 година се установява, че АУАН е съставен в присъствието на един свидетел – Б.И.Н.. Последният е подписал съставения АУАН в посоченото по-горе процесуално качество на свидетел и същевременно е удостоверил с подписа си, в качеството на свидетел, отказа на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице – Ю. И. М., да подпише съставния АУАН и да получи екземпляр от него. Не е допуснато нарушение на закона предвид обстоятелството, че в производството по съставяне на

АУАН едно и също лице (Б.И.Н.) е участвало в две процесуални качества. На първо място по аргумент от разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, съставянето на АУАН приключва с подписването му от актосъставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, като действията по предявяване на АУАН на нарушителя да се запознае със съдържанието му и да го подпише, са последващи неговото съставяне. В този смисъл в производството по съставяне на процесния АУАН лицето Боян Николов е участвало единствено и само в едно процесуално качество на свидетел по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН – свидетел, присъствал при установяването на нарушението. В разпоредбата на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН е предвидено, че когато нарушителят откаже да подпише Акта, това се удостоверява чрез подписа на един свидетел, името и точният адрес на който се отбелязват. В ЗАНН няма предвидена разпоредба, според която свидетелят по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН да е лице, различно от свидетелите по чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, тъй като както вече беше посочено действията по предявяване на АУАН на нарушителя да се запознае с неговото съдържание и да го подпише, са действия, които не представляват елемент от фактическия състав по съставянето на АУАН. Съответно отказът на нарушителя да подпише съставения и предявен му за връчване АУАН, както и да получи екземпляр от него може да бъде удостоверен с подписа на който и да е свидетел, присъствал при извършването на процесуалното действие предявяване на АУАН за запознаване и подписване от нарушителя, възприел отказа на нарушителя да подпише Акта, респ. да получи екземпляр от него. Нормативно не са предвидени ограничения за това кой може да бъде свидетел по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН. В този смисъл не е налице процесуална пречка свидетелят по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, присъствал при съставянето на АУАН и подписал в това си качество съставения АУАН, да удостовери с подписа си като свидетел отказа на нарушителя да подпише и да получи екземпляр от АУАН, т.е. липсва законова регламентирана несъвместимост едно и също лице да бъде свидетел по чл. 40, ал. 1 или ал. 3 от ЗАНН и едновременно с това - свидетел по чл. 43, ал. 2 от ЗАНН.

Актът е издаден от компетентен орган съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 274, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Нарушенията по този закон се установяват с Актове, съставени от служителите в Изпълнителната агенция по горите и в нейните структури, които заемат длъжност, за която се изисква лесовъдско

образование. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 23.03.2023 година актосъставителят В.Г.М. е заемал длъжността „Главен специалист - Горски инспектор в РДГ - Кърджали към Изпълнителна агенция по горите” и притежава лесовъдско образование. Деянието е извършено в зоната на отговорност на РДГ – Кърджали, тъй като тя осъществява контрол по прилагането на закона по отношение на всички дейности, касаещи горските територии, т.е. тя е компетентна, на територията на Кърджалийска и Хасковска област в следните общини: Ардино, Кърджали, Черноочене, Момчилград, Джебел, Кирково, Крумовград, Ивайловград, Свиленград, Любимец, Харманли, Маджарово, Симеоновград, Хасково, Димитровград, Минерални бани, Стамболово и Тополовград.

При издаването на Акта е спазен предвиденият от разпоредбата на ал. 1, изречение второ на чл. 34 от ЗАНН срок.

Съгласно нормата на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, която не е маркирана с контролна горска марка или производствена такава. Съдът намира, че действително нарушителят М. н а 23.03.2023 година е съхранявал дървесина, немаркирана с контролна горска марка или производствена такава. Изпълнителното деяние на соченото нарушение е осъществено чрез съхраняване. Извършеното от Ю. И. М. съставлява нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, който изисква всяко действие, включително съхраняването на дървесина, да бъде при условие, че същата е маркирана с контролна горска марка или производствена такава. Очевидно е, че в случая съхраняваната от М. дървесина не отговоря на законните изисквания.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи описаното в Акта административно нарушение. Безспорно е установено от събраните по делото писмени доказателства, че на 23.03.2023 година в двора на дома си, находящ се в село Мустрак, попадащ на територията на община Свиленград, област Хасково, нарушителят е съхранявал дърва за огрев – дъб 1 пр.куб.м., немаркирани с контролна горска марка или производствена такава. Кубатурата на дървата е измерена чрез използването на рулетка. Не се твърди и не се установява от доказателствата по делото за надлежно маркиране на процесното количество. Ето защо Съдът намира, че са налице обективните признаци от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, в което нарушителят е обвинен.

Процесното нарушение е описано/удостоверено в Констативния протокол, който е приложен към АНП, т.е. той се явява част от административнонаказателното производство и нарушителят има възможност да се запознае с него.

Нарушението на чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ е формално и може да се извърши само при пряк умисъл. В конкретния случай Съдът намира, че нарушението от страна на Ю. М. е осъществено и от субективна страна при форма на вината пряк умисъл, за което се прави извод от неговото конкретно обективизирано поведение. Ноторно известно е изискванието, че дървесината следва да бъде маркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Ю. М. е имал обективна представа, че съхранява дървесина, немаркирана с контролна горска марка, общинска или производствена такава. Ето защо Съдът намира, че деецът е съзнавал, че съхранява дървесина, която не е маркирана с контролна горска марка или производствена такава и че с това нарушава чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, но е извършил процесното деяние именно с тази цел.

*Независимо от изложеното разгледано по същество Искането на АНО, Съдът намира за **неоснователно** по следните съображения:*

Нарушението, предмет на настоящото производство, не е извършено в условията на повторност, тъй като НП № 2677/20.10.2022 година не е влязло в сила поради нередовното му връчване. Съгласно чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху НП и то се счита за връчено от деня на отбелязването. В случая от цитираното по-горе Писмо на Община Свиленград става ясно, че лицето е търсено и не е открито само на един от посочените в НП адреси, а именно: този в село *****. Т.е. настоящата инстанция счита че не са изпълнени предпоставките, визирани в нормата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, за да се приеме че следва да се приложи посочената норма. От друга страна посочената правна норма съдържа две кумулативни предпоставки: ненамиране на нарушителя на посочения от него адрес и новият му адрес да е неизвестен. Следва и двете предпоставки да са налице, за да се счита че съставът на нормата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН е изпълнена. Липсват в конкретния случай и двете предпоставки – лицето не е било търсено на другия наличен в НП адрес: село Петелово, ул.„Втора” № 34,

област Кърджали. Но дори да приемем, че е била осъществена първата част от състава на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН – нарушителят не е намерен на посочения от него адрес, това предпоставя наличието на нов адрес, на който адресатът се е преместил и наличието на който адрес несъмнено следва да бъде проверено по надлежния ред чрез Справка в НБД „Население”, като едва при липсата на регистриран такъв в НБД „Население”, може да се приеме, че новият адрес на лицето е никому неизвестен. Липсват данни такава проверка за новия адрес на нарушителя да е била действително извършвана от страна на АНО, а видно от служебно извършената Справка за настоящ адрес М. има такъв в село Кременец, област Кърджали, регистриран (заявен) на 26.08.1999 година. Т.е. не е налице втората предпоставка – административният орган не е извършил необходимите действия за да установи, че адресът на лицето е неизвестен. АНО следва да се възползва от всички предоставени му по закон способности за връчване на НП, и едва при наличие на достатъчно документирани данни, че лицето е сменило адреса си и е с неизвестен нов адрес, да прибегне до връчване на НП по реда на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. След като не може да се установи М. да е бил с неизвестен адрес към момента на връчване на НП, не са били налице основанията на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН, Постановлението да се счита за връчено (по разписан в закона ред при наличие на разписаните предпоставки). Т.е. Съдът приема, че разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН е приложена незаконосъобразно без да са положени достатъчно усилия (надлежно документирани) наказаното лице да бъде търсено и намерено. Поради това Постановлението не е влязло в сила.

Ето защо като последица от изложеното следва оправдаване на нарушителя по така вмененото му обвинение за извършено нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ в условията на повторност.

По отношение на вещите - предмет на нарушението:

Видно от цитираните АУАН серия КОО № 096911 от 23.03.2023 година и Разписка серия КОО № 018261 от 23.03.2023 година, са задържани, 1 пр.куб.м дърва за огрев - дъб.

Предметът на твърдяното нарушение – дърва за огрев, въпреки оправдаването на М., следва да се отнема, тъй като тяхното притежаване – съхраняване по смисъла чл. 213, ал. 1 и чл. 266, ал. 1 от ЗГ – без поставена контролна горска марка, общинска или производствена такава, е незаконосъобразно според Съда, забранено от закона (ЗГ), поради което и следва да се отнемат в полза на Държавата на основание чл. 53, ал. 2, б. „а” от

НК, вр.чл. 84 от ЗАНН (приложим по аналогия в настоящето производство).

По разноските:

Такива не се претендират.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 58в, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

На основание чл. 58в, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, ОПРАВДАВА Ю. И. М. с ЕГН ***** от село Мустрак, област Хасково, по Искането на Директора на РДГ – Кърджали с правно основание чл. 58а от ЗАНН, за налагане на административно наказание „Безвъзмезден труд в полза на обществото”, по съставения му АУАН серия КОО № 096911 от 23.03.2023 година, за това че на 23.03.2023 година в село *****, съхранява дърва за огрев – 1 пр.куб.м. дъб, немаркирани с контролна горска марка, общинска или производствена такава – нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 1 от ЗГ, поради липса на условия за налагане на предложеното административно наказание на основание чл. 266, ал. 3 от ЗГ.

ОТНЕМА в полза на Държавата, на основание чл. 53, ал. 2, б. „а” от НК, вр.чл. 84 от ЗАНН, придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението, а именно: 1 пр.куб.м дърва за огрев от дървесен вид „дъб”, иззети с АУАН серия КОО № 096911 от 23.03.2023 година и Разписка серия КОО № 018261 от 23.03.2023 година.

Решението не подлежи на обжалване по аргумент от чл. 63а, ал. 1 от ЗАНН.

АНП да се върне на наказващия орган.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____